

6. H. Puchta, G. Gerngross, P. Lewis-Jones. Підручник Англійська мова 4 клас. 2021. 112 с. Kyiv: PH "Linguist".

7. Chévez H.R. Phrasal Verbs: Their Teaching and Acquisition. *Revista de Lenguas ModeRnas*. 2013. № 19.

8. McArthur T. Phrasal Verb [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.encyclopedia.com/topic/PHRASAL_VERB.aspx. (Last access date: 21.01.2016).

9. Jeanne Perrett, Charlotte Covill. Fly High 4. 2011. 128 с. Pearson Longman.

10. H.Q. Mitchell, Marileni Malkogianni. English: a textbook for the fourth form of primary schools (with audio). 2021. 128 pages. Kyiv: PH «Linguist».

Н. П. Нагорнюк

Житомирський державний університет

імені Івана Франка

Науковий керівник:

к. п. н., доц. Григор'єва Т. Ю.

ФОНОВІ ЗНАННЯ ЯК ЗАСІБ УДОСКОНАЛЕННЯ ЛІНГВІСТИЧНОГО КРУГОЗОРУ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ

Постановка проблеми у загальному вигляді та її актуальність. Актуальною в наш час темою є реформування освітньої галузі України. Однією з основних цілей Нової української школи є гармонізація української системи освіти зі стандартами Європейського Союзу. Зокрема це включає в себе застосування нових підходів до вивчення мов міжнародного спілкування.

Старша школа – це підсумковий етап здобуття загальної середньої освіти, який має свою певну специфіку та повинен передбачати не лише накопичення фактів, але й застосування набутих навичок в реальному контексті.

Згідно вимог чинної навчальної програми з іноземних мов, затвердженої Міністерством освіти і науки України, на кінець 11-го класу спеціалізованих шкіл з поглибленим вивченням учні повинні володіти іноземною мовою на рівні, що відповідає рівню B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти [4].

Програма передбачає, що у підсумку такі учні зможуть підтримувати спілкування з досвідченими користувачами виучуваної мови, не викликаючи непорозумінь та не вимагаючи від співрозмовників поводитися інакше від їхньої поведінки з іншими досвідченими користувачами, а також пристосовувати своє мовлення до ситуацій, що вимагають використання формального і неформального стилю [2: 14].

Враховуючи вищевикладене, можливо підсумувати, що однією з ключових ознак впевненого користування мовою є широкий кругозір та обізнаність з культурою, традиціями та реаліями суспільства носіїв цієї мови.

Аналіз використаних досліджень і публікацій. Проблемою формування лексичної компетентності займалися багато вітчизняних і зарубіжних дослідників, зокрема О. Б. Бігич, В. Д. Борщовецька, О. Ю. Гальченко та інші. За даними опрацьованих джерел, освітня мета занять з іноземної мови передбачає розширення лінгвістичного кругозору через набуття здобувачами освіти країнознавчих та міжкультурних знань. Усвідомлення учнями іншої системи понять та зіставлення її з рідною є одним з основних завдань, що мають бути вирішені в процесі діяльності вчителя [1: 98].

Одним зі способів досягнення такої мети у вивченні іноземної мови може вважатися посилення на вже наявний досвід, інтеграція знань, отриманих в ході вивчення інших предметів та застосування автентичних джерел країнознавчої інформації. Особлива важливість впровадження таких засобів полягає в тому, що вони допомагають систематизувати та узагальнити здебільшого розрізнені знання про навколишній світ та мотивують опановувати практичні навички з метою їхнього вираження мовою, що вивчається.

Питання про фонові знання стали предметом дослідження таких авторів, як В. Гудикунст, О. Осадча, Р. Сколлон, Т. Хартін, та інших. Тим не менше, наразі не існує одностайного визначення поняття фонових знань. Зарубіжні дослідники включають до цього поняття всі можливі знання про навколишній світ, тоді як вітчизняні наголошують на їхніх особливостях як засобів словесного вираження культурних феноменів. Різні, переважно зарубіжні дослідники, пропонують декілька варіантів їх класифікації. У цій статті розглядаються деякі з них.

Виклад основного матеріалу. За визначенням К. Старк, фонові знання – це кількість інформації або знань, якими володіє хтось із певної теми. Фонові знання набуваються кількістю досвіду, який людина має в житті, або обсягом знань, які вони зберегли під час читання чи слухання [6].

Читання різноманітних жанрів книг, прослуховування різних медіа-джерел і участь у розмовах на різні теми лише покращують чийсь базові знання. Фонові знання допомагають учням будь-якого віку та рівня читання повністю розуміти текст. Коли учні активізують свої попередні знання, їхнє розуміння прочитаного зростає.

Однак деякі дослідники розрізняють поняття «фонові знання» (background knowledge) та «попередні знання» (prior knowledge). Фонові знання та попередні знання – це терміни, які часто використовуються в галузі освіти та когнітивної психології. Обидва вони стосуються інформації або досвіду, який людина має або мала, що впливає на її здатність до навчання та пам'яті в різних контекстах. Ці терміни дуже часто є синонімами, але є деякі випадки, коли люди роблять різницю між ними.

Фонові знання – це інформація, якої учень не має, але яку отримує під час навчання. Фонові знання для студентів, які вивчають англійську як нову

мову, – це будь-яка інформація, яка надає пояснення, щоб допомогти їм зрозуміти новий матеріал.

Тоді як попередні знання – це знання, які учень має щодо певної теми на основі свого попереднього досвіду чи навчальної діяльності. Педагоги зацікавлені в концепції попередніх знань, оскільки дослідження показали, що попередні знання допомагають полегшити подальше навчання [5].

Фонові знання є невід'ємною складовою лексики – основного запасу мови, матеріалу, на якому ґрунтується розвиток мови, який є нерозривно пов'язаним з контекстом культури носіїв. Керуючись таким підходом, О. Осадча визначає фонові знання як культурно-історичну, національно-етнічну інформацію, яка допомагає формуванню лінгвокраїнознавчої компетенції. За значущістю для досягнення цієї мети вони поділяються на загальнолюдські, регіональні (пов'язані з особливостями регіону), знання, поширені тільки серед представників певної етнічної та мовної спільноти (елементи національної культури), знання, відомі окремим локальним та соціально закритим групам (територіальні та соціальні діалекти) і знання, якими володіють тільки члени мікроколективу (такого як сім'я, навчальна група або робочий колектив) [3: 131].

З точки зору такої класифікації, найбільш вартими уваги в процесі вивчення іноземної мови та комунікації з її носіями є фонові знання, які належать до відповідної етнічної та мовної спільноти. Саме вони сприяють якомога більш повному порозумінню між співрозмовниками. Тим не менше, варто враховувати, що фонові знання складаються не лише з доведених та систематизованих наукових знань, а й з стереотипів та упереджень, оскільки такі необ'єктивні фактори також можуть пояснювати причини деяких протиріч у досліджуваному суспільстві.

Висновки. Учні можуть пов'язувати нові знання з попередніми, щоб зрозуміти нові поняття. Це особливо вірно, коли нова інформація певним чином схожа на попередні знання. Попередні знання для учнів, які вивчають англійську як іноземну, є їхнім особистим, освітнім і культурним досвідом, який допомагає їм зв'язувати новий матеріал зі знайомими поняттями.

Отже, головною метою вивчення іноземних мов у реаліях сучасного суспільства є конструктивний діалог між різними культурами. Для цього необхідно не лише здобувати нові знання, а також формувати компетентності, аби вміти засобами мови, яка вивчається, передати вже наявні знання та почуття.

Список використаних джерел та літератури

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних факультетів / Бігич О. Б. та ін.; за заг. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ: Ленвіт, 2013. 590 с.

2. Навчальні програми з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів і спеціалізованих шкіл із поглибленим вивченням іноземних мов. 10-11 класи. URL:

<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-10-11-klas/2018-2019/inozemni-movi-10-11-19.09.2017.pdf> (дата звернення: 03.11.2022).

3. Осадча О. Фонові знання, як важливий аспект формування міжкультурної компетенції. *Південний архів*. 2018. №72, Т.2. С. 130–132.

4. Common European Framework of Reference. URL: <https://rm.coe.int/16802fc1bf> (дата звернення: 03.11.2022).

5. Hartin T., Rangelova R. Understanding background knowledge and prior knowledge. *Studycom* : веб-сайт. URL: <https://study.com/learn/lesson/background-prior-knowledge-reading-comprehension-teaching-strategy-benefits.html> (дата звернення: 03.11.2022)

6. Starke K. The importance of background knowledge in understanding text. *Teachhub* : URL: <https://www.teachhub.com/teaching-strategies/2021/08/the-importance-of-background-knowledge-in-understanding-text/> (дата звернення: 03.11.2022).

І. В. Нестерчук

Житомирський державний університет

імені Івана Франка

Науковий керівник:

к. п. н., доц. Н. Р. Прокопчук

ВИКОРИСТАННЯ МЕДІЙНОГО КОНТЕНТУ ДЛЯ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ

У сучасному розвиненому світі комунікативні контакти людей значною мірою розширюються. Водночас, внаслідок проведення активної інтеграції України у Європейський Союз, зростає кількість міжнародних контактів з представниками інших держав, в свою чергу це зумовлює інтерес суспільства до вивчення іноземної мови, що безпосередньо впливає і на шкільну освіту. Тому особливої актуальності набуває питання використання різних методів підготовки школярів до спілкування з представниками іншомовних держав.

Теорією впровадження сучасних методів навчання, зокрема засобів електронної наочності, займалися відомі методисти та педагоги, такі як Н. Апатова, Б. Гершунський, М. Жалдак, Ю. Машбиця, Н. Морзе, І. Роберт, М. Смульсон, Н. Тализіна та ін.

Метою нашої статті є дослідження методів ефективного використання медійного контенту для розвитку комунікативних вмінь учнів основної школи. Медійний контент є засобом наочності, яка в свою чергу має велике значення у навчанні англійської мови. За допомогою наочності вчитель може урізноманітнити урок та наочно представити певні об'єкти та процеси на екрані. У зв'язку з розвитком сучасного суспільства все більшої популярності набирає електронна наочність. Світ змінюється і зараз ми спостерігаємо